שחם ואחר כך חתך פסולה חתך ואח"כ שחם כשרה בעל מום קא מקריב אלא אימא א[*חתך ואח"כ קיבל כשרה] * קיבל ואח"כ חתך

פסולה (4) חתך ואח"כ קיבל כשרה והא 4א"ר ב

זירא הצורם אזן בבכור יו ואח"כ קיבל דמו

פסול שנאמר ולקח מדם הפר פר שהיה כבר

א"ר חסדא אמר אבימי יחותך באבר עד

שמגיע לעצם קיבל חואח"כ חתך פסולה שמעת

מינה דם המובלע באברים דם הוא דלמא

משום שמנונית שמעת מינה בשר קדשים

קלים שיצא לפני זריקת דם פסול דלמא בקדשי

קרשים ת"ר יקדשי קרשים שחיטתן בצפון וקבול

דמן בכלי שרת בצפון יעמד בדרום והושים

ידו לצפון ושחם שחיםתו כשרה יקיבל קבלתו

פסולה יהכנים ראשו ורובו כאילו נכנס כולו

יפרכסה ויצתה לדרום וחזרה כשרה יקדשים י

קלים שחיטתן בפנים 9 וקיבול דמן בכלי שרת

בפנים עמר בחוץ והכנים ידו לפנים ושחם

שחימתו כשרה "קיבל קבלתו פסולה הכנים ראשו ורובו כאילו לא נכנס פרכסה ויצתה

לחוץ וחזרה פסולה ישמע מינה בשר קדשים

קלים שיצא לפני זריקת דמים פסולים חּ דילמא

באליה ויותרת הכבד ושתי כליות בעא מיניה

אבוה דשמואל משמואל היא בפנים ורגליה

בחוץ מהו א"ל כתיב יוהביאום לה' יעד

שתהא כולה לפנים תלה ושחם מהו א"ל

כשרה א"ל סלאישתבשת בעינן שחימה על ירך

וליכא נתלה ושחם מהו אמר ליה פסולה

אמר ליה אישתבשת שחימה על ירך מולא

שוחם על ירך נתלה וקבל מהו אמר ליה

בו.

פט אב מיי׳ פרק א מהלכות פסה"מ הלכה טו: צ ג מיי׳ שם הלכה ז: ב ג מייי שם הכנה ז. צא ד מייי שם הלכה ח: צב ה מיי שם הלכה ט: צג ג מיי שם הלכה י:

צג ו מיי שם הנכה י: צד זח מיי שם הלכה ים: צה ט מיי שם הלכה יב: צו י מיי שם הלכה יג: צו כ מיי פיא מהלי פפה"מ הלכה יד: צח ל מיי׳ שם הלכה יו וע"ש בכ"מ: צם מג מיי שם הלכה יו

וע"ש בכ"מ: וע"ש בכ"מ: ק ס מיי שם הלכה יע: קא ע מיי׳ שם הלכה יב: קב פ מיי׳ פ"ב שם הלכה י:

תורה אור השלם

 לְמֵעוֹ אֲשֶׁר יְבִיאוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאל אָת זְבְחִיהָם אֲשֶׁר הַם זְבְחִים עַל בְּנֵי הַשְּׁרָה וָהֲבִיאָם לְיוֹלֶה אֶל בְּתַח אֹהֶל מוֹעֲד אֶל הַבַּהֵן וְזָבְחוּ זְבְחֵי שְׁלְמִים לִידֹוָה אוֹתַם: ויקרא יז, ה לְיהֹוֶה אוֹתְבּה: ויקרא יו, ה ב. תְהִיוּ עַל אַהַרוֹ וְעַל בְּנְיוּ בְּבֹאֲם אֶל אתָל מוֹעֵד או בְּנְשִׁתָם אֶל הַמִּוְבַח לְשְׁרֵת בְּבָּוְדִשׁ וְלֹא יִשְׁאוּ עָוֹן וְנַתוּוּ חָקָת עוֹלָם לוֹ וּלְוֹרְעוֹ אַהְרִיוּ: שמות כח. מג

מוסף רש"י

הצורם כו׳. [ראה לעיל כה ע"ב]:

שימה מקובצת

חותך באבר עד שמגיע לעצם. והשתא לא הוי בעל מוס לאין נעשה בעל מום [עד] שמגיע לעצם. וא"ת א"כ אמאי הדר ביה מהא דהאמר חתד ואח"כ שחט, וי"ל למינות מום עובר הוי קודם שיגיע נמי לעלם ולא מלי מקריב ליה עד שיעבור המום, אבל בקבלה לא הוי פסול מום עובר וקרינא ביה שפיר (מוס) (מדס הפרן שהיה (בו) כבר. כך פי' מורי הר"פ: רש"י חתיבה זו בדעדות ודיכנם דפנים. נ״ב, והשתא אפילו חתך ואח״כ שחט כשרה, והאי דלא אמר אלא לפי שלא (אמרי) [הווכר אמורא] בתירוץ

. כלשוו וגליוה:

שחם ואח"ב התך פסולה. דדם פסול אינו בטל ברוב כדמוכח פרק התערובת (לקמן דף עט:) דגזרינן גזירה במקדש:

התך בו ואח"ב שחם בשרה. ובסמוך דקחמר והביחום כתיב שתהח כולה לפנים היינו לכתחלה ע"כ: שמע מינה דם המובדע באברים דם הוא. פי׳ נקונט׳ ונפקח

מינה שחייבין כרת על אכילתו ואי אפשר לומר כן דהא קי"ל בכריתות (דף כא:) דדם האברים בלאו ואין לפרש דמיירי הכא להתחייב עליו משום דם קודם שנפרש מן האבר דפשיטא דשרי באכילה כדפירשנו בחולין (דף יד.) י) מכמה ראיות ונראה לפרש דאיירי הכא ליפסל ביוצא ואפי׳ למ"ד אין יולא בבשר בקדשים קלים היינו משום דסופה לנאת אי נמי לענין דאין מועלין בו ואין חייבין עליו משום פיגול או לענין דם חטאת שניתו על הבגד: דילמא באדיה ויותרת הכבד. ול״ת מ״מ תיפשוט דאימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקה פסולין ולקמן בפרק כל התדיר (דף פט:) רולה לומר דכשרין וי"ל דמכאן אין ראיה דדלמא כר׳ אליעזר ס"ל דפסיל ביולא התם (תוספות) דא"ר אליעזר אימורי קדשים בו שילאו לפני זריקה פסולים ביולא ואין חייבין עליהן משום פיגול וכו׳ אבל רבי עקיבא מחייב בחו וקשה לרב פפא דאמר התם בדעיילינהו לגוחי בשעת זריקה לא פליגי פירוש דאינם פסוליו הלא הכא קאמר פסולה וליכא לפרושי הכא דחזרה לאחר זריקה דדומיא דלעיל בכשרה הוי דמיירי בחזרה קודם הבלה וי"ל דה"פ עיילינהו לגוחי לח פליגי פירוש דודחי חייבין עליהם משום פיגול דוריהה מועלת לחייב משום פיגול על יוצא כי האי דלפני זריקה והיה לפנים בשעת זריקה אבל מכל מקום נפסל ביולא לכולי עלמא כדאיתא בשמעתין כי פליגי

ה"ג שחט יו ואחר כך חתך פסולה בעלת מום קמקריב אלא אימא חתך ואחר כך קיבל. שחתכו בין שחיטה לקבלה כשרה: והא"ר זירא הלורם כו'. אלמא המום פוסל בקבלה: ומשני אמר רב הסדא אמר אבימי חוחך באבר עד שמגיע לעלם. דלאו מום הוא והדם מעוכב

> קבל ואחר כך חתך פסולה. מילמיה דרבי אלעזר הדר ונקיט כמו אמר מר: ש"מ דם המובלע בחברים דם הוא יאו. וכרת נמי לחייב דאי לא הוי דם אהיכא חייל פסול יוצא אמיא בעלמה: דלמה משום שמנונית. דחזיא לאכילה וחשיבי כבשר לאיפסולי ביולא כדכתיב (שמות כב) ובשר בשדה טריפה ומיבלע בדם הרגל ונפהא דרך בית שחיטה ופסלה לה לדם שבמורק: ש"מ בשר קדשים קלים שיצה. מו העורה לפני וריהה פסול ואע"פ שקופו לנאת אחר זריקה ולהיות נאכל בכל העיר השתא מיהא לא מטא זמניה ותיהוי הך דרב אמי אמר ר' אלעזר דלא כדרבי יוחנן דמכשר ליה לקמן בפר' כל התדיר (דף פט:): דלמת. כי חמרה רבי וחמי חמר ר׳ אלעזרן: נהדשי הדשים. אמר דמיפסל לפני זריקה ביולא לדברי הכל שחין סופו לנחת: וקיבול דמן בכלי שרם בלפון. לקמן ילפינן לה באיזהו מקומן (דף מט.) דסמך קבלה לשחיטה: עמד. בחלק דרומי של עזרה סמוך לאמלעה: הושיע יבו ללפון ושחם שחיטתו כשרה. לקמן [מח:] ילפינן לה אותו בלפון ואין השוחט בלפון אבל המקבל לריך להיות בלפון הלכך קיבל קבלתו פסולה: הכנים ראשו ורובו. בלפון וקיבל כאילו נכנס כולו כדקי"ל " בכל התורה רובו ככולו: פרכסה. לחחר שחיטה ויצחה לדרום וחזרה כשרה דאין פסול יוצא אלא מתוך המחילות. והאי וחזרה לאו דוקא בו אלא איידי דבעי למיתני סיפא גבי פנים וחוץ וחזרה לאשמועינן רבותא דאע"ג דחזרה פסולה תנא רישה נמי וחזרה: שחיטתו בפנים דו. דכתיב בשלמים (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד דהיינו תוך העזרה: וקיבול דמן בכלי שרת בפנים. קבלה בפנים נפקח לן מלעמוד ביו לפני ה׳ לשרתו (דברים י) אלמא כל שירות לפני ה׳ הוא: עמד בחוץ והושיע ידו בפנים ושחט שחיטתו כשרה. לקמן בפרק כל הפסולין (דף לב:) ילפי׳ לה בן הבקר לפני ה' ולא השוחט לפני ה': קבל קבלמו פסולה. כדפרישית:

> הכנים רחשו ורובו כחילו לח נכנם.

ע"י חתיכה מלעלות וליכנס לפנים:

ולעיל כה: ע"ש בכורות לט: (מיל כה. ע"ם ככורות נט. (ע"ם), (ג) (קלקתן לג:), (ג) ערי ירושלמי יומא פ"ו ה"ו, (ד) (עדיל) (עדי הוריות ג:, ל) לקמן פב:, ט) עי׳ יחזקאל ח ג, י) ד״ה וגסנין:

הגהות הב"ח

(6) גם' אלא אימא חתך ואח"כ קיבל כשרה קיבל ואח"כ חתך פסולה והא אמר וכו' אוון הפר ואח"כ:

גליון הש"ם

. [גמ' קיבל ואח"ב חתך פסולו ע" מעילה דף ח ע"ב חוק שבותה מעילה רפי מנילו: גם" קדשים קלים ובו" וקיבול דמן בכלי שרת בפנים. ע" לקמן דף מו ע"ל במד"ה איזהו מקומן וכי]:

שינויי נוסחאות

א] בש"מ ל"ג המוקף. ועי' ב"ח: ב] א"ר זירא. נהג' הלצוש לדף כה ע"ב כ' דהתוס' בבכורות נרסי׳ דתניא. ועי׳ אמרי לרופה: גרסיי דתניא. ועי אמרי לתוכי לרוסה:

גן "לא אדן הפר (שיה, בית.

גייון, וכ"ה כמוס; יומל נע"מ

דיה ואם (הגריב): דן ני כייע

אמר מר קובל. ועי כש"י:

אמר מר קובל. ועי כש"י:

אמר מר קובל (שרין:) אמר

נכייצ). זכן להלן כשרין: זן אמר

ליה רבא (כייצ): ה] כולן

כשרות כל"ל (שחכיי):

מום כשרות כל"ל (שחכיי):

מום בת גוורם מגרסי מוחק . פסוק זה וגורס תחתיו ובא וגר׳ אל המקום אשר יבחר ה׳ ישרת: י] חתך ואח״כ שחט כשרה בעלת כו׳ כל״ל (*ש״ח) וענ״ק וק״נ גרסי לתרוייהו. ועי׳ למרי לרופה שמקיים גירסתנו: יא] הוא ודם נפסל ביוצא בין יאן ווא וום נפטל ביוצא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים ונ"מ שחייב עליו כרת על אכילתו דאי לאו דם הוא על אפילתו ראי לאו דם הוא
ובשר גמי לא הוי אהיכא חייל
ובשר גמי לא הוי אהיכא חייל
הגילסס טלפועו בלש"י ל"ק
קוש"ת התוס" על לש"י:
"ב] והושים (כתה" ודים:
"ב] והושים וברואי מהניא חורה
דיבון ודרות ודים:
"בן דוקא דמאי מהניא חורה
דימון ודרות ודיא לאו וניאי בצפון ודרום והא לאו יוצא הוא אלא וכו׳ (m/m): יד] בפנים הוא אלא וכרי (ש"ח). ידן בפנים בעזרה (ש"ח): מו] מלעמוד כוי. הגר״ל ל"ג להך קלל, וגילסתו ושרת בשם ה' וגו' העומדים שם לפני ה': מו] עזרה נמי דכתיב לעמוד כו' (ש"מ): יוֹ נש"מ נוסף אבל לגבי יון כש"מ נוסף אבל לגבי הכנסות (נ"ל) הכשרן צפון לא בעינן כולו שהרי הוא עומד בעינן כולו שהרי הוא עומד נוסף ולעיל דקאמר התך וואח"כ שחט כשירה היינו בדיעבד: "בן אצלה כלומר שיהא אצלה בקרקע כל"ל בדיעבד. ישן אצלה כלומר שיהא אצלה בקרקע כנ״ל ש״ה: כ] כלן נחסרו ד' דיבורים מחמת טעות הדומות: לין דרך שרות כך, וקבלה שירות היל: שירות כקר. וקבנה שירות היק. מלה. הבהמה וקבל הדם מהו: ממלה ושחט (כמה"י וש"מ): במלה ושחט אותו (ב"ש): בש] ושחט אותו (ב"ש): בב] דלא (ש"מ): בגן ל"ל מיהא בבן דלא (ש"ח). בבן ל"ל מיהא (ש"ח): בדן כפנים אם כן כוי הד"ח (ב"ש): כהן ליל שיהא (שחכ"י ורש"ש): בון ליגור זה לכחורה קודם ד"ה שחט. חבל עי אמרי לרופה וחמת דניאל: בז] ל"ל קדשים קלים (ש"מ): בח] נ"ל מחייב בפיגול ונותר

כשרה אמר ליה אישתבשת יאין דרך שירות בעיילינהו בתר זריקה אי חייבין בכך תלה וקיבל מהו אמר ליה פסולה אמר משום פיגול דהא עיילינהו או לאו: ליה אישתבשת שחימה על ירך ולא קבלה על ירך אמר אביי בקדשי קדשים כולן פסולות וובר מנתלה ושחם בקדשים קלים כולן כשרות בר מן נתלה וקיבל אמר ז רבא מאי שנא תלה וקיבל בקדשים קלים דכשרה דאויר פנים כפנים דמי בקדשי קדשים נמי אויר צפון כצפון דמי אלא אמר רבא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים כשרות היבר מן תלה ושחט בקדשי קדשים ינתלה וקיבל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא הוא בפנים וציציתו בחוץ מהו אמר ליה לאו אמרת יוהביאום לה' עד שתבא כולה לפנים יהכא גמי בבואם ^מ אל אהל מועד עד שיבא כולו לאהל מועד: בותני׳ ינתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין לממה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים פסול ואין בו כרת:

כדילפיגן לקמן בשמעתין בבואם אל אהל מועד עד שיבא כולו וגבי עזרה 🕮 דכתיב יעמוד לפני ה' בעי נמי כולו דכיון דגלי בחדא גלי בכולהו והכי אמר בשמעתין יו: פרכסה. לאחר שחיטה וילאה לחוץ וחזרה פסולה דאיפסלא ביולא כדגמרי׳ פסול יולא בפסחים בכילד לולין (דף פב.) מהן לא הובא את דמה אל הקודש פנימה (מקרא י) ומבשר ¹⁰ בשדה טריפה (שמות כב): דילמא. הא דקתני פסולה באליה ויותרת כו' דאימורין נינהו ואימורי קדשים קלים קדשי קדשים הן: היא בפנים כו' מהו. לשוחטה לכתחילה יחו: חלה. הבחתה באויר העורה: על ירך. משמע אללו שו: נחלה. השוחט באויר העזרה מהו: אמר ליה פסולה. מיניה קגמר לה דשמע דקא"ל חלה ושחט פסול וסבר ה"ה לנחלה: אמר ליה כשרה. כדאמר ליה לנחלה ושחט: בון א"ל פסולה. מיניה גמר כדאמר ליה בחלה ושחט ובנחלה וקבל וסבר ה"ה לחלה וקיבלן: בקדשי קדשים. דכתיב בהו על ירך: כולן פסולין בר מן נחלה ושחט. דבשוחט לא כחיב ירך אלא בנשחט כדכתיב אותו מו על ירך אבל תלה וקבל פסולה דאויר לפון לאו כלפון דמי ובעינן קבלה בלפון כדגמרי׳ באיזהו מקומן (לקמן מט.) ואף על גב דלא כתיב ירך בקבלה לפון מיהא כתיב בה: בקדשים קלים. לא בו כתיב בהו על ירך ולא כתיב בהו לפון כולן כשרים בר מנחלה וקבל דאין דרך שירות בכך: דאויר פנים כפנים דמי. דהא על כרחך פנים מיהו בש כחיב בהו ומודית דאויר פנים כפנים בהו: אם כן בקדשי קדשים. אמאי פלגת אדאבוה דשמואל בחלה וקבל לימא נמי אויר לפון כלפון דמי: אלא אמר רבא. כולה כאבוה דשמואל קאמר לה אלא דאבוה דשמואל לא איירי בקדשים קלים: בר מן סלה ושחט בקדשי קדשים. דבעינן על ירך אבל בקדשים קלים דלא כתיב על ירך כשרה חלה וקבל כשר בכולן דדרך שירות בכך ואויר לפון כלפון דמי ובקבלה לא כתיב על ירך: ונחלה וקבל בין בקדשים כו'. נמי פסול דקבלה שירות היא ואין דרך שירות בכך אבל נתלה ושחט כשרה דשחיטה לאו שירות היא ועל ירך נמי לאו בשוחט כתיב אלא בבהמה: ציציתו. ציצית ראשו דהיינו שערו ש: בותבי' נחנו. למתן דמו: על גבי הכבש. שאינו מקום מתן דמים או במובח שלא כנגד היסוד וילפינן לקמן [דף נא.] דעולה טעונה מתן דמים כנגד היסוד שהיא 📼 יסוד המובח למטה ממתן דמה למעוטי קרן מזרחית דרומית דלא הוה לה יסוד כדאמרינן באיזהו מקומן (נקמן דף נג:): **למטה.** מחוט הסיקרא: **ואין בו כרס.** אין באכילחו כרח. ובגמרא נקמן מ.] מפרש למאי אינטריך למחנייה: